

Svar:

Efter lovforslaget beregnes den samlede indkomstskat til stat og kommune således, når det lægges til grund, at de kommunale skattesatser (inkl. kirkelige afgifter) i 1987 ligesom 1986 udgør 28,1 pct. i en gennemsnitskommune:

1) Skattepligtig indkomst uanset størrelse og sammensætning beskattes med .. 50,1 pct. (Staten = 22 pct. og kommunen = 28,1 pct., jfr. L 106, § 5, nr. 1).

2) Personlig indkomst ud over 200.000 kr. beskattes med ..... 12 pct. (Staten, jfr. L 106, § 5, nr. 2).

3) Personlig indkomst med tillæg af positiv nettokapitalindkomst i det omfang summen overstiger et bundfradrag på 130.000 kr. (ægtepar 260.000 kr.) beskattes med ... 6 pct. (Staten, jfr. L 106, § 5, nr. 3).

Med de foreslåede satser for statsindkomstskat og en gennemsnitlig kommunal skatteprocent som for 1986 kan kapitalindkomst højst blive beskattet med op til 56,1 pct. i en gennemsnitskommune og personlig indkomst med en sats, der er 12 procent-points højere, dvs. 68,1 pct. i gennemsnitskommunen. (Skatteloftet på de 68 pct. omfatter ikke kirkelige afgifter, der i gennemsnitskommunen er 0,7 pct. i 1986).

De foreslåede satser for statsindkomstskatten er fastsat på baggrund af det aktuelle udskrivningsbehov.

Det kan selvfølgelig ikke udelukkes, at det som led i en tilpasning af finanspolitikken i de kommende år kan vise sig hensigtsmæssigt at ændre niveauet for den samlede udskrivning af statskat.

Sådanne lovændringer vil ikke være i strid med skattereftaalen, så længe den aftalte struktur i skattereftaalen indkomstbeskatning til staten fastholdes. Det vil først og fremmest sige, at de foreslåede tre forskellige beskatningsgrundlag bevares, at satserne for 12 pct.'s-skatten og 6 pct.'s-skatten til staten fastholdes, at de fremtidige bundgrænser, der skal anvendes ved beregningen af disse to skatter, svarer til de nu foreslåede.

Det er en del af skattereftaalen, at der ikke uden enighed mellem aftaleparterne kan gennemføres ændringer i satserne på 12 pct. og 6 pct. og dermed heller ikke i det forhold, at den højeste sats for beskatning af person-

lig indkomst overstiger den højeste sats for beskatning af kapitalindkomst med 12 procent-points (henholdsvis 68,1 pct. og 56,1 pct. i gennemsnitskommunerne i 1987).

Spørgsmål 9: Vedr. § 13.

Vil ministeren oversætte indholdet af § 13, således at ikke-skattelovkyndige kan begribe indholdet?

Svar:

Reglerne om overførsel/fremførsel af underskud er ikke tilstræbt ændret ved personskatteloven, men blot tilpasset skattereftaalen, der er opbygget med tre slags indkomstskatter med hver sit beskatningsgrundlag. Underskud i den skattepligtige indkomst modregnes i skattepligtig indkomst. Endvidere kan skatteværdien af underskud i den skattepligtige indkomst modregnes i 12 pct.'s og 6 pct.'s skatten.

Underskud i den personlige indkomst kan kun modregnes i de indkomster, der benyttes som grundlag for 12 pct.'s og 6 pct.'s skatten, det vil sige i positiv kapitalindkomst og i personlig indkomst. Modregningen har kun virkning for beregningen af disse skatter.

Begge former for underskud modregnes hos skatteyderen og hos dennes ægtefælle. Modregningen foretages først i underskudsåret. Kan underskuddet ikke rummes her, desuden i de følgende fem indkomstår. Underskudsbeløb kan ikke overføres til modregning i et senere indkomstår, hvis det er muligt at modregne det i et tidligere indkomstår.

Reglerne er belyst i følgende taleksempler, der er udarbejdet uden hensyntagen til overgangsreglerne i §§ 21-24:

A. I § 13, stk. 1, er det forudsat, at den skattepligtige er ugift eller dog ikke samlevende med ægtefællen ved udløbet af indkomståret.

Der sondres mellem underskud i den skattepligtige indkomst (I) og underskud i den personlige indkomst (II).

I. Underskud i skattepligtig indkomst:

(Jfr. taleksempl 1).

a. I underskudsåret fragår skatteværdien af underskud i 12 pct.'s og 6 pct.'s skat. Dette kan være aktuelt, fordi den skattepligtige har positiv kapitalindkomst og/eller positiv